

Sygn. akt VI Gz 32/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jerzy P. Naworski (spr.)

Sędziowie: SO Zbigniew Krepski, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2018 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w C.

przeciwko K. Ż.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 21 marca 2017 r., sygn. akt V GC 251/17

postanawia

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek

Jerzy P. Naworski

Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 marca 2018 r. Sąd Rejonowy, w sprawie z powództwa (...) sp. z o.o. w C. przeciwko K. Ż. o zapłatę kwoty 24.048,72 zł i 519,32 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych i kosztami procesu, udzielił powodowi zabezpieczenia roszczenia przez zajęcie ruchomości znajdujących się w miejscu jego zamieszkania i prowadzenia gospodarstwa rolnego do kwoty 28.705,40 zł oraz oddalił wniosek w pozostałej części. Sąd ten uznał za spełnione przesłanki określone w art. 730¹ § 1 k.p.c. Roszczenie zostało uprawdopodobnione dołączonymi do pozwu fakturą i wezwaniem do zapłaty. Istnienie interesu prawnego, jak podkreślił Sąd meriti, uprawdopodobnia natomiast fakt zalegania przez pozwanego powodowi z zapłatą znacznej kwoty i trudna sytuacja majątkowa pozwanego, który ma zobowiązania wobec innych osób w wysokości co najmniej 432.704,27 zł. Sąd pierwszej instancji oddalił natomiast wniosek o zajęcie wierzytelności pozwanego z rachunków bankowych (k. 35-35, s. 2).

W zażaleniu na postanowienie w części udzielającej zabezpieczenie pozwany zarzucił brak wykazania interesu prawnego powoda w udzieleniu zabezpieczenia i naruszenie art. 730¹ § 3 k.p.c. poprzez obciążenie go zabezpieczeniem roszczenia ponad potrzebę. Wskazując na to skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

Sądowi Rejonowemu. W uzasadnieniu skarżący podkreślił, że powód nie uprawdopodobnił interesu prawnego w żądaniu udzielenia zabezpieczenia. Przyznał, że ma zadłużenie, co jednak nie odzwierciedla całej jego sytuacji majątkowej. Jest właścicielem bardzo dużego gospodarstwa rolnego przynoszącego stały dochód. Wprawdzie od pewnego czasu zalega w zapłacie niektórych wierzycieli, ale prowadzi z wierzycielami zaawansowane rozmowy w celu wypracowania ugodowych warunków ich spłaty. Nie toczą się przeciwko niemu żadne postępowania egzekucyjne. Zajęcie ruchomości oznacza paraliż w osiągnięciu dochodów i uniemożliwi mu dalsze funkcjonowanie i wykonanie ugód (k. 54-56).

Powód wniósł o oddalenie zażalenia i o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego kwestionując zarzuty i ich uzasadnienie (k. 103-104).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 730 § 1 i § 2 zd. 1 k.p.c., w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd można żądać udzielenia zabezpieczenia. Warunkiem jego uzyskania jest, w myśl art. 730¹ § 1 k.p.c., uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Ten ostatni, jak stanowi art. 730¹ § 2 k.p.c., istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Podstawowy zarzut zażalenia sprowadza się do uznania przez Sąd a quo za spełnioną przesłankę określoną w art. 730¹ § 2 k.p.c. Przesądzenie istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia nie może ograniczyć się, jak to miało miejsce w sprawie, do lakonicznego stwierdzenia, że pozwany ma dług wobec powoda i jest dłużnikiem innych wierzycieli na kwotę ponad 400 tysięcy złotych. Sąd Rejonowy nie uzasadnił stanowiska, dlaczego dług wobec powoda uznał za znaczny, co w połączeniu z pozostałymi zobowiązaniami spełnia kryteria wskazania w art. 730¹ § 2 k.p.c. W treści uzasadnienia postanowienia nie ma o tym ani słowa.

Wbrew opinii Sądu Rejonowego i powoda sam fakt istnienia zobowiązania pieniężnego pozwanego także wobec innych niż powód wierzycieli nie świadczy automatycznie o istnieniu interesu prawnego w rozumieniu art. 730⁽¹⁾ § 2 k.p.c. Wnioskodawca musi bowiem uprawdopodobnić, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Zagrożenie pozbawienia możliwości zaspokojenia jest stanem obiektywnym, a zatem stwierdzenie takiego zagrożenia zależy od obiektywnej sytuacji majątkowej dłużnika. Nie wystarczy teoretyczna możliwość utraty przez niego majątku czy płynności finansowej. W przeciwnym razie możliwość zabezpieczenia roszczenia, która według intencji ustawodawcy ma być wyjątkiem, stałaby się regułą. Uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia nie może opierać się jedynie na subiektywnej ocenie wierzyciela. Obawa, o której mowa w art. 730⁽¹⁾ § 2 k.p.c., powinna być realna, a nie ogólnikowa, i znajdować odbicie w okolicznościach sprawy. Brak zapłaty dochodzonej w sprawie należności oraz istnienie zobowiązań wobec innych wierzycieli ujawnione w Krajowym Rejestrze Długów (KRD) nie stwarza jeszcze groźby, o której mowa w tym przepisie, jeżeli nie jest połączony z analizą ogólnej sytuacji majątkowej dłużnika i podejmowanych przez niego działań zmierzających np. do wyzbycia się poszczególnych składników tego majątku. Nie bez znaczenia w tej materii mogą być też informacje na temat prowadzonych przeciwko dłużnikowi postępowań egzekucyjnych. Brak takiej analizy i danych nie daje dostatecznie silnych podstaw do uznania istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Wykluczyć bowiem nie można sytuacji, w której dłużnik ma majątek o wartości znacznie przekraczającej wierzycelność dochodzoną pozwem i ujawnione w KRD zobowiązanie. Sytuacja taka występuje w sprawie. Skarżący prowadzi bardzo duże gospodarstwo rolne, które przynosi stały dochód, nie toczą się przeciwko niemu postępowania egzekucyjne. Do uznania, że został uprawdopodobniony interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia nie wystarcza samo istnienie zobowiązań, które przecież są czymś normalnym w działalności gospodarczej.

Zarzut naruszenia art. 730¹ § 2 k.p.c. jest więc trafny, co czyni zbędnym odnoszenie się do zarzutu naruszenia art. 730¹ § 3 k.p.c.

Z przedstawionych względów zażalenie jest zasadne, a zatem należało je na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 i art. 13 § 2 k.p.c. zmienić i oddalić wniosek.

Jerzy P. Naworski

Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)